

EVENTUS PRO COLLEGIS

ČASOPIS STUDENTŮ
KSPSOC PDF UHK

21.
VYDÁNÍ

PROSINEC
2019

Úvodník

PhDr. Josef Kasal, MBA, Ph.D.

Slova a morálka

Jak všichni známe, především zásluhou dr. Kučírka, slova jsou znaky a nenesou význam. Význam, a tím také porozumění, jim dáváme my zejména díky schopnosti symbolizace. Znak, který čteme nebo slyšíme, přisoudíme na základě všech zkušeností, které máme s lidským životem, nějaký význam. Zjednodušeně řečeno – představujeme si pod ním nějakou věc nebo význam. Nemalá potíž je často v tom, že symbolizace znaku je tak individuální záležitost (také proto, že neseme rozdílné zkušenosti). To je vlastně příčinou nedorozumění. Často frekventované slovo hlupák vyvolává nepřehlédnutelné množství konotací. Proto tedy znaky řadíme do vět a ty do promluv, abychom upřesnili význam a smysl vyřčeného. A jak praví klasik „slov je jen pár, slov je málo“, ani mnohomluvností a zpřesňováním nejsme schopni vyjádřit přesně, co máme na mysli. I proto musíme vážit, jaká slova použít, v jakém kontextu, a také komu je sdělujeme. Proto jsou zde zavedená pravidla, podle kterých např. slova urážlivá (nebo taková, která takto mohou být vnímána) používáme jen ve speciálních situacích a ve společnosti, kde předpokládáme vysokou míru pochopení. Takovým příkladem je Werichův citát „Ono je lepší mluvit s chytrým člověkem o něčem hloupém než s hlupákem o něčem chytrém.“

A když už mluvíme o promluvách a pravidlech, dostáváme se k morálce, souboru pravidel univerzálních a zároveň zvláštních v každé společnosti. I ta souvisí se slovy. Je např. nemorální používat některá slova či slovní spojení v jistých situacích. Např. o Afroameričanech nebudeme mluvit jako o negrech a sociální pracovník

v nízkoprahovém centru nebude oslovovat Romy jako cikány. Na straně druhé však používáme slova, která zdánlivě s morálkou nesouvisí. Blíží se Vánoce a název tohoto svátku se na první pohled zdá být mravně neutrální. Co jsou však Vánoce? V křesťanské tradici jsou to svátky narození Ježíše Krista, svátky, kterými si připomínáme, na jakých základech stojí naše kultura. Vánoce jsou tak, mimo jiné, připomínkou postupného osvojování si pravidel, od nichž se odvíjí i naše morálka. V přeneseném významu bychom tak Vánoce mohli označit jako připomínku „narození“ morálky v našem kulturním prostoru. Tato, do velké míry spekulativní, úvaha nemá hovořit o ničem jiném než o tom, jak silně jsou etické principy spojeny se slovem.

Morální pravidla každého z nás v určité míře omezují, cítíme je jako břemeno, jako postroj, ze kterého bychom se rádi vyvlékli. Proč se však v průběhu vývoje lidských společenství objevuje trvalá touha po pravidlech? O tom jsou popsány svazky knih. Vyberme jedno z vysvětlení. Anglický filosof Thomas Hobbes vysvětluje nutnost společenských pravidel jako nedostatek důvěry mezi lidmi. „Lidé se k druhým často chovají špatně ne snad z touhy trápit je, ale ve snaze předejít tomu, aby se k nim samým špatně chovali ostatní. Podobně jako pár, který se spolu rozejde, ne protože již jeden druhého nemiluje, ale proto, že jsou oba přesvědčeni, že se s nimi chce rozejít ten druhý, a oni budou raději ten, kdo „kopačky“ dá než ten, kdo je dostane“ (Potter: 93). Americký sociolog Harold Garfinkel svými sociologickými výzkumy Hobbesovo východisko potvrzuje: „Hustá síť pravidel, jež řídí náš život, slouží jako rutinní půda pro každodenní aktivity. Jejím nejdůležitější funkcí je udržovat a posilovat systém všeobecné důvěry“ (Potter: 97). Společnost je o to stabilnější a příjemnější k životu, o co více si lidé důvěřují.

Důvěru prokazují svým jednáním, a tedy i promluvami, kterými jej zdůvěryhodňují.

Blížící Vánoce se mohou (a to záleží jenom na nás samotných) tak stát zároveň i svátky prohlubujícími důvěru, na kterou celý další rok nezapomeneme.

Použitá literatura:

Heath, J., Potter, A. *Kup si svou revoltu*. Praha: Rybka Publishers, 2012.

Obsah

Setkání s akademikem – Mgr. Nela Lebedová	5
Ztratily Vánoce své kouzlo? aneb Odvrácená strana Vánoc	9
Komparace 50 odstínů šedi a sektářského působení	11
Současná situace v Hong Kongu	16
Japonské Vánoce - Vánoce v pojetí japonské kultury	20
Weeaboo	24
Pohled vysokoškoláků na prostituci	25
Tipy na knihy	27
Nikolas doporučuje... ..	29
Co se událo	32
V síti	32
Zahraniční delegace z Viborgu	35
Co se chystá	37
Závěr	40

Setkání s akademikem

– Mgr. Nela Lebedová

Eliška Kvasničková

Tentokrát se v rámci rubriky „Setkání s akademikem“ podíváme za bývalou absolventkou oboru Sociální patologie a prevence (dále také navazujícího magisterského studia v oboru Sociální pedagogika), Mgr. Nelou Lebedovou – donedávna ještě Nelou Henclovou ☺, která nyní působí na Katedře sociální patologie a sociologie jako garant praxí. A nejen to!

1. Vystudovala jste obor Sociální patologie a prevence, v navazujícím magisterském studiu pak obor Sociální pedagogika. Které předměty nebo která oblast studia Vás oslovila nejvíce?

Musím se přiznat, že mě zvolené obory velmi bavily, poctivě jsem docházela na semináře i přednášky. Těžko tedy vybírat oblasti, které mě oslovily nejvíce. Na bakalářském studiu to byly nejspíš předměty zaměřené na kriminologii, penologii, pedagogiku nebo právo. Na navazujícím magisterském studiu jsem byla nadšená z předmětu demografie a zároveň mě nejvíce bavila oblast managementu a marketingu. Myslím, že to všechno ovlivnili také vyučující, které jsme na dané předměty měli.

2. Pracujete jako koordinátorka služeb pro studenty se speciálními potřebami a jako kariérní a sociální poradkyně na Katedře sociální patologie a sociologie. Jak jste se k této práci dostala?

Tuto otázku bych trochu upravila. Na UHK mám kumulovanou pozici. Na jedné straně působím v Informačně-poradenském a kariérním centru, kde pracuji

jako kariérní a sociální poradkyně a zároveň jsem tu pro studenty se specifickými potřebami v Augustinu. Můj další úvazek je na Katedře sociální patologie a sociologie, kde mám na starosti studentské praxe. A jak jsem se k této práci dostala? Klasicky jsem se přihlásila na výběrové řízení na dané pozice a uspěla.

3. Chodí za Vámi studenti často s žádostí o radu v kariérním postupu? Jaká oblast je nejvíce žádaná?

Nejvíce chodí pro radu studenti, kteří potřebují pomoc buď s úplným sepsáním životopisu či motivačního dopisu, nebo je chtějí jen zkontrolovat. Další oblastí, se kterou chtějí pomoci, je orientace na trhu práce při ukončování studia nebo když chtějí úplně změnit svoje profesní zaměření. Možnost přijít do Kariérního centra mají i absolventi UHK do dvou let od ukončení studia. Mě mě překvapilo, že absolventi tuto možnost využívají a na svou alma mater se vrací s žádostí o radu ve své profesní dráze.

4. Jak vzpomínáte na léta strávená na Univerzitě Hradec Králové?

Na léta strávená na UHK mám jen samé hezké vzpomínky. Jak jsem již řekla, studium mě velmi bavilo i celkový studentský život s tím spjatý. Myslím, že by studenti měli využívat příležitostí, které jim škola nabízí – zajímavé přednášky a workshopy, výjezd na zahraniční pobyt či stáž, různé studentské akce a celkové zapojování do života univerzity. Zvlášť na Katedře sociální patologie a sociologie si myslím, že tyto příležitosti jsou. Jsem ráda, že mám možnost žít univerzitní život i nadále po ukončení studií a vidět ho i z té druhé strany (jako zaměstnanec).

5. Máte z dob studií nějakou vzpomínkou, se kterou byste se chtěla podělit?

Ted' už na to vzpomínám s úsměvem, tenkrát mi to ale tak vtipné nepřišlo. I když si myslím, že jsem byla poctivka a všechny termíny a povinnosti jsem si hlídala, jednou se mi stalo, že jsem si nějakým nedopatřením zapoměla zapsat všechny předměty na další akademický rok. Takže nejen že jsem skoro všechny vydělané peníze na letní brigádě musela vydat na žádost o znovuzapsání předmětů (tenkrát se platilo za každý předmět zvlášť), ale ještě jsem neměla jistotu, zda mi tento prohřešek na děkanátu vůbec uznají a já budu moci dál studovat. Naštěstí ale všechno dobře dopadlo 😊.

6. Máte v životě cíl, osobní či profesní, kterého byste chtěla dosáhnout?

Upřímně, dřív jsem se otázkou profesní dráhy/cíle zabývala hodně. Nyní mám svůj žebříček hodnot trochu jinak poskládaný. Chystám se na mateřskou dovolenou, takže mým nynějším osobním cílem je zejména to, abych obstojně zvládla tu nejdůležitější profesi – profesi rodiče.

7. Co je pro Vás nejlepším odpočinkem?

Nejvíc si odpočinu cestováním, při kterém si nejlépe vyčistím hlavu. Během roku mám vždy jednu dovolenou odpočinkovou – nejlépe u moře a další poznávací.

Mini dotazník:

káva – čaj

Vánoce – Velikonoce

thriller – ***pohádka***

kniha – ***film***

slané – ***sladké***

Ztratily Vánoce své kouzlo? aneb Odvrácená strana Vánoc

Kristýna Šrámková

„Vánoce jsou svátky klidu a míru.“ To jsou dozajista ta poslední slova, která bych já osobně volila. Žijeme ve 21. století, to znamená odklon od tradiční společnosti ke společnosti postmoderní (odmoralizované). Tvrzení, že doba je uspěchaná, je dle mého názoru více než pošetilé. Doba není uspěchaná – to my lidé! Neustále se ženeme za penězi a jsme zaměřeni na to podat co možno největší výkon. Chytili jsme se do pastí systému, kde jsme donuceni být neustále v pohybu. Odcizili jsme se sobě navzájem, se svými blízkými ztrácíme kontakt a neuvědomujeme si, že je nenahraditelný. Rodinu nelze ničím nahradit, natož pak institucí, o což se mnozí z nás pokoušejí. Dvougenerační domy se stávají historií a rodina, která by se měla o své blízké postarat, je s „láskou“ umísťuje do domovů pro seniory. Rodiny se zadlužují pro dárky, o kterých obdarovaní v polovině února nebudou vědět. Lidé si napůjčují nemalé finanční obnosy s vidinou, že čím dražší věci svého blízkého obdarují, tím větší radost dárek vyvolá. Velmi smutný fakt, stále však věřím, že to tak všechny domácnosti nemají.

Vánoce jsou také neodmyslitelně spojeny s překypujícími stoly. V obchodních domech se svádí boje o nejkrásnější jablíčka na štědrovečerní stůl a ženy stojí dlouhé fronty na vinné klobásky, které jejich manžel tolik miluje. Na stole nesmí chybět ani fileta z kapra, přestože mnozí již zapomněli na pravý význam tohoto pokrmu, a tak mají prodejci plné ruce práce s omračováním a řezáním hlav,... jedním slovem kouzlo Vánoc. Sníh už nám hezkou řadu let při večerní procházce na půlnoční nekřupal pod nohama a při vstupu do kostela zjistíme, že se nás tu sešlo

pět a půl. Proč by lidé také vůbec chodili, vždyť je to přeci stejně výmysl, hlavní je, že dostali ten svůj vysněný iPhone. Neodpustím si zmínit fakta, která mi každoročně drásají nervy. Prvním z nich je komercializace Vánoc. Kdo z nás by nezažil ten zvláštní pocit, kdy začátkem listopadu – pomalu ještě v tričku – vstoupí člověk do obchodního centra a zavalí ho lavina koled a obtloustlých Santa Clausů. Tito

zavalití mužičci na nás útočí, na každém kroku z obchodních výloh. Při vstupu do obchodu zjistíte, že pro povzbuzení naší vánoční nálady s vidinou co největší tržby do nás hustí vánoční koledy, ale jak jinak než americké. Musím se smutkem konstatovat, že si nepamatuji, kdy naposled jsem v obchodě slyšela českou koledu. Copak snad lidé zapomněli na Ježíška a na NAŠE tradice?

Zdroj obrázku

Frugality in Focus - Gift Giving, Part 2. *The Shame Squad* [online]. ©2019 [cit. 2019-11-28]. Dostupné z: <http://theshamesquad.blogspot.com/2017/10/frugality-in-focus-gift-giving-part-2.html>.

Komparace 50 odstínů šedi a sektářského působení

Nikolas Hreňo

Jak většina z vás ví, americká autorka Erika Leonard v roce 2012 vydala svůj erotický román 50 odstínů šedi. Z této knihy i z dalších dvou dílů se rychle staly bestsellery, a to i přes perverzní zaměření celé trilogie. I já jsem byl mezi těmi, které ovládla zvědavost, a tak jsem popadl v roce 2014 první díl a začal ho číst. Věděl jsem již sice co, kniha obsahuje, z médií, ale očekával jsem od ní mnohem více: nedostal jsem se ani do půlky, knihu jsem zavřel a vrátil do knihovny. Myslel jsem si tehdy, že tohle, bude koncem mého zájmu o tyto knihy i o filmy, které byly natočeny na jejich základě. Mýlil jsem se. O rok později – asi čtyři měsíce po premiéře prvního filmu – se na YouTube objevilo extrémně zajímavé video na kanálu The Film Theorists pod názvem Film Theory: Fifty Shades of Grey Cult Theory (Teorie o filmu: Padesát odstínů šedi: teorie o sektě). Ve kterém jeho autor Matthew "Matpat" Robert Patrick poukazuje na to, že v tomto příběhu dochází k indoktrinaci, která se velmi nápadně podobá technikám, které by použila sekta. Důvod, proč tento článek píšu, je, že ono video zatím nemá český překlad, a tak se s vámi chci podělit o informace, v jejichž získání by vám mohla bránit jazyková bariéra. Pokud tedy chcete podpořit originálního autora, navštivte jeho kanál, vypněte AdBlock a několik z jeho videí si pusťte.

Pokud mluvíme o indoktrinaci, je důležité pochopit, že se jedná o proces manipulace, při kterém člověk přiměje jiného člověka, aby udělal něco, co by ho normálně neudělal.

Před tím, než se dostaneme k jednotlivým krokům indoktrinace, je potřeba se podívat na samotnou oběť.

Ana Steele je plachá jednadvacetiletá studentka, samotářka bez sebevědomí, je neasertivní a s blížíci se promocí se dostává do extrémně zranitelné části svého života bez nápadu, co bude dělat dál. Jedná se tedy o perfektní subjekt k indoktrinaci.

Christian Grey je na druhé straně starší, manipulativní, sebejistý miliardář.

Hned můžeme pozorovat jasně nerovné postavení v oblasti vlivu.

Základem procesu indoktrinace je vytvořit u oběti zvyk říkat ano, nejdříve se jedná o jednoduché a normální věci, které pomalu gradují. Autor tento jev přirovnává k žábě ve sklenici s vodou, pokud pomalu vodu zahříváte, žába nikdy neuteče a uvaří se.

Krok jedna: Náborář svůj cíl přesvědčí, aby souhlasil s příchodem na zdánlivě bezpečnou a nevinnou událost.

V tomto případě lze pokládat za krok jedna schůzku v kavárně.

Krok dva: Love Bombing (bombardování láskou)

Jde zde o to, že členové sekty – nebo dokonce i samotný náborář – cílí neprojeví nic jiného než pozornost, přátelství a někdy také dárky, aby u cíle došlo k vytvoření kladné asociace vůči sektě. Sekta = Dobré místo, kde mě mají rádi.

Vrátíme-li se do kavárny, můžeme vidět, že přesně to se děje. Grey se o Anu zajímá, vyptává se jí na rodinu, platí jí jídlo, a když dorazí ze schůzky domů, čeká na ni balíček s prvním vydáním knihy Tess z rodu d'Urbervillů.

Krok tři: Nabídka pod podmínkou. (Nabídkou může být u sekty například štěstí, přátelská komunita nebo i smysl života.)

V tomto případě jde o Greye samotného. Ana přizná, že je romantička, takže šance být milována bohatým vlivným mužem, který je chladný z venku, ale milující uvnitř, je pro ni jako sen. Ve filmu ji dvakrát skoro políbí, ale nakonec z toho nic není.

Krok čtyři: Získání souhlasu od cíle o tom, že nabídku chce.

Grey Aně řekne, že nebude pokračovat dál, dokud se mu neupíše. Když se ho Ana zeptá, o co se jedná, tak se Grey vyhne odpovědi. Políbí ji ale při cestě výtahem, skoro jako by se nedokázal kontrolovat. Nesmíme však zapomenout, že se jedná o člověka, který předtím sám řekl, že má kontrolu nade vším ve svém životě. Najednou se z momentu nekontrolované vášně stává kalkulovaný okamžik, zvláště pokud vezmeme v úvahu, co následuje dál. Let vrtulníkem, jízda s najatým řidičem a ukázka drahého ateliérového bytu. Ana má pocit, že už má všechno pod rukou a jediná věc, která jí stojí v cestě, je dohoda o zachování mlčenlivosti, kterou před ní Grey položí. Ona ji rychle podepíše a první věc, která z ní vyjde je nabídka sexu.

Teprve tehdy jí Grey ukáže svou BDSM místnost. Ana je samozřejmě šokována, což nás ale vede k dalšímu kroku.

Krok pět: Zrušení vašeho nesouhlasu tím, že vás zhrozí možností odejmutí nabídky.

V sektě se jedná o první náznaky agresivního chování. Nutí svůj cíl, aby se sektou strávil více času, dělal věci, které normálně nedělá, zaplatil poplatek apod. Pokud cíl odmítne, pak od nich sekta nabídku drží dál. (Buď to uděláš, nebo se nikdy nedozvíš pravdu.)

Ve filmu se Ana zeptá, co se stane, když jeho nabídku odmítne, a on jí jasně řekne, že celý ten sen skončí. Když se dozví, že je Ana stále pannou, má s ní sex, aby celou nabídku ještě zlepšil a ukázal jí, o co všechno přijde, pokud nepřijme jeho nabídku o submisivitě a dominanci: žádný vrtulník, žádná auta, žádný luxusní byt, žádný sex s Greyem,... pokud jeho nabídku nepřijme.

Krok šest: Zřízení pocitu viny u cíle.

Sekta se snaží u cíle vyvolat pocit viny tak, že opět cíli ukazuje, co všechno nabízí a jak „málo“ si za to žádá. Vyvolává pocit, že by měl cíl cítit silný pocit studu za to, že si neváží sekty, její filozofie nebo jejího vůdce.

Grey to dělá způsobem, že Aně říká, že nikdy nikomu nenabízí let vrtulníkem ani sex s ním v posteli. Zároveň u ní vyvolává vinu, když s ní sdílí svůj vlastní příběh zneužití. Tím u Any dojde k tomu, že získá pro jeho chutě pochopení a cítí k němu lítost, dokonce si začne vyčítat, že pochybovala o Greyovi jen kvůli takové „malé“ abnormalitě.

Krok sedm: Cukr a bič.

Chování cíle je posilováno obměňováním „dobrého“ chování a trestáním „špatného“.

Grey dokonce i otevřeně řekne, že má svá vlastní pravidla, a pokud je prý bude Ana následovat, bude odměněna. Pokud je poruší, bude potrestána.

Poslední osmý krok: Kontrola nad identitou, informacemi a prostředím cíle.

Všechny předešlé kroky byly určeny k tomu dostat lidi do sekty. V tomto případě jde o to, aby je v sektě udrželi. V sektě toto probíhá způsobem odejmutím kontroly, izolací od rodiny a přátel, odebráním možnosti volby, kontrolou toho, co cíl má ve vlastnictví, co jí a jak pracuje.

Grey tohle dělal od začátku, například odmítáním říkat svému cíli zvolenou verzí jejího jména Ana, které nahradil celým jejím jménem: Anastásie. V kavárně jí zase otevřeně nařídí, aby snědla muffin, který jí koupil, a když ji opilou veze k sobě domů z baru, nechá na dvou papírech zprávy „sněž mě“ a „vypij mě“ na jejím nočním stole, vedle prášků na bolest hlavy a džusu. Navíc nepřišlo nikomu divné, že ji z večírku opilou odvezl, aniž by s ním měla známost, dokonce i fyzicky zabránil jednomu z Aniných přátel, aby ji políbil. Místo toho ji izoluje, dává jí pevný režim, ve kterém jí určuje, co bude jíst, co pít, kdy a kde bude spát, a když Ana vyrazí do Georgie za svou rodinou, kdo přijde, aby ji vyrušil? Nikdo jiný než Grey. Tím, že jí kupuje nový počítač, oblečení i nové auto, ji připravuje o finanční nezávislost. Dokonce je tak „milý“, že se za ni zbaví jejího starého vozu.

A tady to máte, s touto informací si můžete dělat, co chcete: věřte jí, nebo ji smetěte ze stolu. Jen doufám, že tento článek splnil svůj účel a demonstroval vám proces vstupu osoby do kultu.

Současná situace v Hong Kongu

Barbora Kořínková

Aktuální situace v Hong Kongu je velice vyostřeným bojem politických ideologií. Pokud situaci hodně zjednodušíme, jedná se o střet komunistické strany s jejími odpůrci, tedy zastánci kapitalistické ideologie, s použitím moderních „zbraní“.

Přijde mi velice znepokojující, jak moc mi současná situace v Hong Kongu, připomíná dobu 70. a 80. let minulého století v České republice a přilehlých zemích, pouze s novými technologiemi a inovacemi.

Čína je komunistickou zemí se všemi jejími atributy. Omezenou svobodou slova, omezením lidské svobody a dalšími prohřešky proti listině práv a svobod člověka. Zároveň je to ale i stát s aktuálně největším ekonomickým růstem a jeden ze států s největší armádou.

Přístavní město Hong Kong je pro Čínu ekonomicky nenahraditelný, protože tudy prochází veškerý export a import. Tato provincie má v Číně speciální postavení kvůli částečné samosprávě. Tato autonomie jí byla udělena na základě pozdního připojení Hong Kongu k Číně v roce 1997. Do této doby byla kolonie Velké Británie. Obyvatelé Hong Kongu se tak neztotožňují se striktní vládou komunistické strany a nejraději by si zachovali kapitalistický pohled s demokracií.

Krise vy eskalovala po červnovém projití zákona o vydávání osob podezřelých ze spáchání trestného činu na pevninskou Čínu, což by znamenalo, že by tito lidé byli souzeni ne podle zákonů v Hong Kongu, ale podle zákonů v Číně. Je jasné, že tento zákon by byl využit k legálnímu a tichému způsobu likvidace odpůrců vedení, kteří se ve městě ukrývají. V reakci na toto prohlášení se konal

první veřejný protest a následně vzniklo hnutí, které protesty upozorňuje na čím dál tím silnější vliv Číny nad Hong Kongem.

Čína ale používá v boji proti revoltě více než silové prostředky, které mají umlčet protestující v ulicích. Z těchto technik bychom mohli zmínit cenzuru tisku a projevu, propagandu a umlčování protestujících. Až do

nedávna byly protesty relativně klidné, ale na konci srpna začala policie používat slzný plyn a 4. září byla bohužel vypálena první kulka, která zabila studenta.

Toto fyzické potlačení ze strany komunistické strany je velmi podobné tomu, co se dělo v době před sametovou revolucí. Ale s globalizací a internetem přišly nové „nástrahy“ pro komunismus a také nové prostředky, jakým způsobem potlačit svobodu bytí. Zde jsou taktiky nové – zmíním dva příklady, které mě nejvíce překvapily.

Na začátku září Čína uskutečnila první z větších zásahů. Firmě Apple dala ultimátum, ve kterém měla stáhnout z obchodu iOS aplikaci od tvůrců Quartz, která se používala jako svolávací médium pro protesty, ale také jako sledovací zařízení pro pohyb policistů. Pokud by společnost nesplnila domluvu, čekaly by ji ohromné sankce, například zákaz prodeje výrobků Apple na Čínském území. Toto je příklad zneužívání ekonomického vlivu země.

Dne 10. října Čína zasáhla znovu, protože se mladý výherce turnaje v počítačové hře Hearthstone v rozhovoru přiklonil na stranu Hong Kongu. Prohlásil „liberate Hong

Kong", zároveň měl nasazenou masku a lyžařské brýle, tedy oblečení, které nosí protestující. Rozhovor byl následně přerušen.

Firma Blizzard Activision, která je vlastněna z 6,29 % čínskou korporací Tencent (4. největším investorem Blizzardu), měla na vybranou: buďto hráči sebrat cenu (10 000 dolarů) anebo čelit sankcím. Firma se rozhodla odebrat hráči výhru.

Reakce byla bouřlivá – od obyčejných hráčů, kteří rušili svoje účty, přes významné politické figury, které vyjádřili svoji nelibost nad manipulací, kterou Čína předvedla, až po samotné zaměstnance společnosti Blizzard Activision, kteří podali hromadnou výpověď.

Je jasné, že boj ideologií jen tak neskončí, ale bude se vyostřovat, dokud nedosáhne zlomového bodu. Ze sociologického hlediska je konflikt neuvěřitelně zajímavý. Protože je boj uskutečňován především sociálními vlivy, ať to je omezení osobní svobody občanů nebo zneužití ekonomického vlivu státu / společnosti.

Konflikty ideologií a víry jsou v historii těmi nejvýznamnějšími zlomy, ať už se jedná o začátek války nebo změnu režimu. Je to doba, kdy sociální skupiny mění svůj žebříček hodnot a potřeb a vše se začne soustředit na zachování či na změnu.

Makrosociální skupiny, jako je například stát, jsou podrobeny tlaku od mikrosociálních skupin. Dle svého zaměření odpovídají na tlak a snaží se ustát a přežít. Tento konflikt se děje denně, ale situace, kterou vidíme v Hong Kongu, dosahuje obřích rozměrů – podobně jako tomu bylo při rozpadu Sovětského svazu.

Z minulosti víme, jaké jsou možné důsledky. Prvním je, že makrosociální struktura – v této situaci Čína – podlehne tlaku a vyhoví skupině menší, což

by pravděpodobně znamenalo přijetí zákonů o nevměšování se do vnitřní správy Hong Kongu, či dokonce vyhlášení úplné demokracie. Nemyslím si, že by bylo reálné, aby se Hong Kong od Číny oddělil.

Druhá, více neprobádaná možnost, je úplné odolání sociálnímu tlaku, který protestující vytvářejí, až do jeho vyhasnutí, což může trvat velmi dlouhou dobu. Nebo jeho úplné potlačení, které by ale mělo ze sociálního hlediska opačný výsledek a tlak by se ještě zvětšil. Doufám, že Čína nepoužije více síly, než použila dosud, protože by se konflikt mohl zvrhnout v občanskou válku, kterou by Hong Kong nevyhrál.

I zde můžeme spatřovat paralelu s československou Sametovou revolucí – kvůli konfliktu ideologie komunistické a kapitalistické v jejich plném znění. Z naší minulosti víme, že sociální krize nepřejde v rámci týdnů, ale v rámci měsíců či dokonce roků. Nám zatím nezbyvá nic jiného, než se dívat na její vývoj.

Zdroje

WU, Jin, LAI K.K., Rebecca, YUHAS, Alan. 116 Days of Hong Kong Protests. How Did We Get Here?. *The New York Times* [online], 3 October 2019, Dostupné z: https://www.nytimes.com/interactive/2019/world/asia/hong-kong-protests-arc.html?action=click&module=STYLN_menu_hongkong&variant=1_menu_hongkong&state=default&pgtype=Article®ion=header.

NICAS Jack. Apple Removes App That Helps Hong Kong Protesters Track the Police. *The New York Times* [online], 9 October 2019, Dostupné z: <https://www.nytimes.com/2019/10/09/technology/apple-hong-kong-app.html>.

PARK, Victoria. Hong Kong Protest, Largest in Weeks, Stretches Several Miles. *The New York Times* [online]. © 2019 [cit. 2019-11-28]. Dostupné z: <https://www.nytimes.com/2019/12/07/world/asia/hong-kong-protests-us-chamber-commerce.html?fbclid=IwAR1NLa02nJfAYqYWh2NIpk2NxUDsLh1eWu8OyZO1NIItNO-s6YTGmuUS5sok>.

Japonské Vánoce

– Vánoce v pojetí japonské kultury

Barbora Kořínková

Co pro vás znamenají Vánoce? Každý se asi může ztotožnit s představou radostných rodinných setkání v místnosti s ozdobeným vánočním stromčkem, žhnoucím krbem a linou se oblíbenou vánoční koledou z rádia.

Nezbytností je sváteční večeře s oblíbeným či nenáviděným kaprem, bramborovým salátem a spoustou cukroví. A nesmíme zapomenout na rozdávání dáreků, které vždy čekají na rozbalení pod prohýbajícími se větvemi stromčku. Jak

se ale slaví Vánoce v jiné kultuře? Právě na to se dnes podíváme, zaletíme si na vánoční výlet do Japonska a dozvíme se, jak se vlastně křesťanské svátky slaví v buddhistické zemi.

Ještě před tím, než se pustíme do tradic, je důležité si uvědomit, že Japonsko nevyznává křesťanství, a to ani svátky s touto vírou spojené. Vánoce byly do Japonského císařství „zataženy“ po II. světové válce, v době, kdy bylo okupováno Spojenými státy americkými.

Obyvatelé Japonska chápou svátky narození Krista jako možnost šíření lásky a rozdávání štěstí. A díky tomu, že se této nové tradice ujmulí především mladí lidé, se oslava podobá spíše oslavám Dne svatého Valentýna.

Štědrý den v Japonsku patří zamilovaným párům, které spolu chodí na romantické procházky a vyměňují

si mezi sebou dárky. Jako místa srazů většinou volí nákupní centra, která jsou honosně vyzdobena a také kavárničky, kde mohou prožít krásné chvíle.

Rodiny s malými dětmi najdete v tento den, pokud nepracují, v tokijském Disneylandu, který každý rok uspořádává velkou vánoční promenádu.

Naším dětem nosí dárky Ježíšek, v Americe mají Santu Clause a v Japonsku děti navštěvuje a dárky rozdává Hoteišó, buddhistický bůh štěstí. Dárky ale nedostávají na Štědrý večer, nýbrž až na Nový rok jako takzvané Oseibo dárky, které byly podle tradice darovány lidem, kteří projevili laskavost a lásku (Kopp, 2011, online).

Je velice překvapivé, co nakonec skončí na stolech japonských rodin na štědrovečerní hostině. U ostrovního státu by mnohý očekával rybu nebo slavné sushi, ale místo toho je neoblíbenějším vánočním jídlem KFC. Tato „tradice“ vznikla v roce 1974, kdy KFC spustilo reklamu se sloganem „Na Vánoce Kentucky!“ Stal se z toho ohromný hit a dnes KFC bere objednávky už několik měsíců dopředu!

Zákuskem na těchto hostinách bývá většinou typický jahodový shortcake, tedy nadýchaný korpus s krémem a jahodami na vrchu.

Také v Japonsku se ale setkáme se svátkem, který přímo napodobuje nám známé vánoční svátky. Slaví se ale až na Nový rok a nazývá se Ošógacu. Dalo by se říct, že to jsou ty pravé svátky, protože mají staletou tradici. Zahrnují vracení se do rodné vesnice nebo vyjetí na venkov za příbuznými, kde se ve velkém rodinném kruhu slaví. Předávají se dárky

a navštěvují se buddhistické chrámy a šintoistické svatyně na půlnoční modlitbu pro další šťastný rok, a poté je tradicí v komunitě uspořádat setkání s tradičními jídly, kde se předávají novoročenky a dárky.

Zdroj obrázků

Vánoce v Japonsku [online] Chcinacesty @2018,
Dostupné z: <https://chcinacesty.cz/japonsko/vanoce-v-japonsku/>.

Weeaboo

Nikolas Hreňo

Weeaboo je bizarní relativně nová subkultura charakterem podobná otaku. Samotný název weeaboo – nebo také jeho zkrácená verze „weeb“ – je slangovým výrazem pocházejícím z anglického wapanese (spojení slov wannabe – aspirant, napodobovatel a Japanese – Japonec), který se někdy používá také jako nadávka. Tento název zpopularizoval umělec, zpěvák, rapper a bývalý internetový komik George Kusunoki Miller, známější pod svým uměleckým jménem Joji a svou přezdívkou „Filthy Frank“, v roce 2014. Zatímco do subkultury otaku lze zařadit téměř každého milovníka anime a mangy (japonských komiksů a animace), weeaboo je něčím jako subkulturou subkultury. Jedná se o lidi, kteří anime a manze prakticky obětují svůj život: nevyhledávají vztahy, zanedbávají zdraví a hygienu, utrácí velké množství peněz za sběratelské předměty a někdy také tradiční japonské zbraně. Často také odmítají svou vlastní kulturu, doplňují svou řeč o náhodná japonská slova, která slyšeli v anime, a snaží se také naučit japonsky, aby se mohli do své země zaslíbené přestěhovat. Tuto subkulturu lze považovat za jisté spojení subkultury otaku a fenoménu hikikomori. Členové této subkultury jsou často terčem posměchu a agrese, zejména pak v digitálním prostředí na fórech a sociálních sítích. Je také dobré říci, že člověk může mít oblibu v anime a manze, cítit obdiv vůči japonské kultuře i studovat japonský jazyk, aniž by byl považován za weeaboo, bodem zlomu je až odmítnutí vlastní kultury a propagace té japonské.

Pohled vysokoškoláků na prostituci

Adéla Nováková, Pavla Polášková

V rámci seminární práce jsme zpracovaly dotazník na téma „Pohled vysokoškoláků na prostituci“. Na dotazník jsme získaly přes 300 respondentů, a proto jsme se rozhodly přiblížit výsledky také našim čtenářům. Celkem jsme získaly 320 respondentů:

- z toho bylo 261 odpovídajících žen
- a pouze 62 mužů.

Věková hranice našich respondentů se v naprosté většině případů pohybovala v rozmezí 19 a 22 let.

První otázkou k této problematice byla otázka **„Co si představujete pod pojmem „prostitute“?“** – kde většina odpovědí byla:

- „nabízení svého těla za peníze“;
- „sex za peníze“;
- „prodávání vlastního těla“ apod.

Někteří respondenti se vyjadřovali vulgárně, někteří za prostituci označili dálnici E55.

Naší další otázkou bylo **„Jaký máte postoj k prostituci?“**. Zde převažovala odpověď „neutrální“ u 124 respondentů, dále:

- negativní postoj zaujímá 97 respondentů
- a spíše negativní 94 respondentů.

Při tvorbě seminární práce nás zajímalo především mínění respondentů na důvody prostituce, kde opět převažoval postoj „nedostatek financí“, popř. odpovědi s vulgárním označením dívek, které jsou orientované především na materialismus.

Při získávání materiálů k výzkumu jsme se samy z různých knih a příběhů prostitutek dozvěděly, že zdaleka ne všechny prostitutky se živí prostitucí dobrovolně:

- u 178 respondentů převažovala odpověď, že se prostitucí dobrovolně živí;
- 86 respondentů nevědělo;
- a 80 z nich si myslí, že tuto činnost praktikují nedobrovolně.

Na otázku **„Setkali jste se někdy ve svém okolí s prostitucí?“** odpovědělo:

- 210 respondentů, že se s prostitucí nikdy nesetkalo
- a dalších 109 (což je zhruba třetina všech respondentů) se s prostitucí setkala.

Ptaly jsme se také na to, jak si respondenti myslí, že by reagovali, pokud by se někdo z jejich blízkého okolí začal živit prostitucí. Převažovaly odpovědi „*negativně*“, popř. „*nevím*“. Dále se vyskytovaly odpovědi, že by se respondenti snažili dotyčnému/dotyčné pomoci se z této situace dostat.

Poslední otázka se týkala legalizace prostituce v České republice:

- 83 respondentů není pro legalizaci;
- 79 respondentů neví;
- 72 spíše není pro legalizaci;
- 49 spíše ano;
- 45 respondentů ano.

Pro studenty sociální patologie se tak může jednat o zajímavá a přínosná data, která jim umožní vhled do společenských postojů na problematiku prostituce.

Tipy na knihy

Eliška Kvasničková

44 dopisů z tekutého moderního světa

V této epistolární publikaci Zygmunt Bauman znovu rozebírá především problematiku „tekutosti“ - termínu s jeho jménem neodmyslitelně spjatým.

Ve 44 dopisech, které jsou stejně poutavé jako objevné a znepokojivé, zpracovává příběhy každodenního života jako podklad pro konkrétní sociologické téma v době, kterou označuje jako „tekutá“ a „moderní“. V době dnešní. V kapitole „Vytyčování hranic“ tak například upozorňuje na důležitost mezí, kterými si určujeme nejen naše vlastnictví (vnější pojetí), ale i vlastní identitu (pojetí vnitřní), v kapitole „Osamělí v davu“ pak čtenáři vysvětluje velice aktuální téma – ač na první pohled působící jako oxymóron – stále se stupňující individualizace, která častěji vede k (nejen) vnitřní samotě.

V každém dopise tento polský sociolog uplatňuje svůj nezaměnitelný, specificky analytický pohled na dnešní svět.

Odsouzení k modernitě

Kniha esejů českého sociologa, filozofa a publicisty profesora Jana Kellera propojuje literární a sociologickou sféru.

Najdeme tu rozbor „zmodernizované sociální patologie“ v kapitole Kmotrův sociální kapitál, kterou autor čtenáři zprostředkovává skrze Kmotra Maria Puza, rizikovou společnost analogicky porovnává s Válkou s mloky Karla Čapka, „oblomovský syndrom“ pak přibližuje na románu Ivana

Alexandroviče Gončarova „Oblomov“.

Autor se také zabývá otázkou modernity, která zde figuruje jako společný leitmotiv, komparuje paralely beletristických příběhů s naší nynější společností a klade si otázku, zda stále ještě lze označovat dnešní dobu jako dobu „moderní“.

Celou publikaci v podstatě shrnuje již její podtitul: „Co hledá sociologie a našla beletrie“.

No Future

Bob Kartous, vysokoškolský učitel, vedoucí komunikace v Informačním centru o vzdělávání EDUin a „provokatér diskuse“, ve své monografii No Future varuje před tím, jak nepřipravovat děti na svět, který nenávratně zmizel.

Autor zde klade pozornost na komplikovanou situaci dnešních rodičů, kteří jsou „nuceni“ vychovávat své děti v prostředí, jež sami dobře neznají, připomíná zapomenutou moudrost stáří proměněnou v digitální pošetilost a zoufalství, varuje před zbytečným luxusem působícím na lidské ambice jako jed, dále například zavádí a vysvětluje pojem „kybercukr“.

Kniha toho ale nabízí mnohem víc a svou srozumitelností a aktuálností tématu je vhodná (a potřebná!) nejen pro rodiče, ale také pro studenty a učitele a v neposlední řadě pro zvědavou širokou veřejnost, která se nebojí kriticky přemýšlet.

Zdroje obrázků

Kosmas [online]. 2019 [cit. 2019-11-28]. Dostupné z: <https://www.kosmas.cz/>.

Nikolas doporučuje...

Nikolas Hreňo

Ahoj, jmenuju se Nikolas a v této rubrice se vám budu snažit doporučovat kvalitní umělecká díla. Může se jednat o filmy, seriály, písně i knihy. Účelem této rubriky není ani tak vzdělat studenta jako spíše zlepšit mu náladu a nabídnout mu příležitosti k rozšíření jeho kulturního rozhledu. Vzhledem k tomu, že se tato rubrika objevuje v tomto časopise poprvé v čase Vánoc, zaměřím se na pohádky. Jedná se totiž o žánr, který je s vánočními svátky spojen pevným a nezničitelným poutem. Přeji vám klid před zkouškami a šťastné a veselé Vánoce!

Vlčí děti

Mé první doporučení přichází ze země vycházejícího slunce. Tato dojemná a nádherně animovaná pohádka vypráví příběh vysokošolačky Hany, která se zamiluje do muže, který má vrozenou schopnost změnit se ve vlka. Spolu mají dvě děti, Ame a Yuki, které oba milují celým svým srdcem. Na rodinu však udeří tragédie, když je otec dětí zabit při nehodě. Zbytek tohoto překrásného příběhu o rodičovské lásce je zaměřen na těžkosti, kterými si musí Hana jako svobodná matka projít, aby se o své dvě děti postarala. Celé dílo je trefnou alegorií rodičovství a výchovy dětí. Těžká témata jsou však doplněna o humor, což dělá tento výtvor stravitelnější a zábavnější i pro ty, jež nemají s japonskou kulturou žádné zkušenosti.

Gravity Falls

V České republice přejmenováno na Městečko Záhad, je jeden z nejlepších animovaných seriálů, na jaké jsem kdy narazil. Příběh se odehrává v malém fiktivním městě Gravity Falls v Oregonu. Hlavními postavami jsou v tomto případě dvojčata Dipper a Mabel Pinesovi, které jejich rodiče poslali strávit léto ke svému prastrýci Stanovi. Dvojčata tráví prázdniny honbou za odhalením nespočtu tajemství a záhad, jež

jim toto místo nabízí. Příběh seriálu je něco jako kombinace seriálů Městečka Twin Peaks a Akta X s přidanou dávkou humoru. Pod povrchem tohoto příběhu se však skrývá i něco hlubšího. Seriál je příměrem k dospívání: dvojčata tráví svůj čas nejen jako mladí detektivové, ale hlavně jako děti, které prožívají přátelství, první lásky a nechávají se unést svou fantazií. Zakončení celého seriálu je asi nejlepší, jaké jsem kdy viděl: seriál byl ukončen přesně ve správnou dobu, aniž by byl zbytečně prodlužován za účelem zisku. Také bych doporučil sledovat tento seriál v originálním znění, máte-li tuto možnost a dostatečnou znalost angličtiny.

One Punch Man

Máte rádi superhrdiny, ale už vám Marvel ani DC nemají co nabídnout? Pak je toto anime právě pro vás. Někdy nazýván jako japonský Superman, One Punch Man vypráví příběh superhrdiny, který dosáhl takové síly,

že končí každý souboj jediným úderem bez ohledu na to, kdo je jeho soupeřem. Ať je to gigantické monstrum nebo jiný superhrdina, trvá souboj řádově vteřiny. Také vám tento nápad zní tak nudně jako mně? Co když vám povím, že naše hlavní postava tento pocit prožívá také? Pro naši hlavní postavu Saitamu je tento pocit to jediné, co zná. Seriál nám tedy přináší zajímavou otázku, co dělat, když dosáhneme svého snu? Co dělat, když nás naše snaha a tvrdá práce dostane na vrchol, ke kterému se nemůže nikdo nikdy přiblížit? Celý seriál je jednou velkou parodií na všechny komiksy a filmy o superhrdinech, nenajdete tu tragický příběh, který by hlavní postavu přivedl na hrdinskou dráhu nebo dlouhý seznam pravidel morálně složité osobnosti, pouze normálního člověka, který dělal něco, co ho bavilo tak dlouho, až to pro něj ztratilo smysl.

Zdroje obrázků

http://www.imimpressive.com/wp-content/uploads/2019/08/Wolf_Children1.jpg.

<http://www.casopisxb1.cz/wp-content/uploads/2015/06/gravity-falls-poster.jpg>.

https://vignette.wikia.nocookie.net/dubbing9585/images/8/86/One_Punch_Man.jpg/revision/latest?cb=20170817231921.

Co se událo

V síti

Barbora Stráníková

Dne 4. 12. jsem zavítala na předpremiéru českého dokumentárního filmu „V síti“ autorů Víta Klusáka a Barbory Chalupové. Po projekci filmu následovala debata s autory, herečkami i ostatními členy týmu.

Dokument otevírá téma dnes velmi aktuální a to **zneužívání dětí na internetu**. Dle statistik projektu E-Bezpečí vyplývá, že bezmála třetina českých dětí na vlastní kůži zažila, že před nimi někdo masturboval prostřednictvím webkamery.

Tvůrci spolupracovali s mnoha odborníky od právníků, přes psychology, sexuology po pracovníka linky důvěry.

Autoři provedli velmi šokující psychosociální experiment, ze kterého můžeme vidět, s čím se v online prostoru děti mohou potýkat. „Virtuální predátory“ autoři popisují jako často falešné profily pohledných mladíků, ze kterých se ale rázem vyklube šedesátiletý pupkatý stařík. Predátoři cíleně vyhledávají převážně 11-13leté děti a pomocí velmi promyšlené strategie plné triků a hrané empatie se snaží z dětí vylákat obnažené selfie, erotický videochat a/nebo osobní schůzku. Jakmile se jim podaří získat jakýkoliv materiál, začnou dítě vydírat, že fotografie zveřejní na sociálních sítích, rozšíří je po škole nebo to řeknou rodičům, kamarádům apod.

Výrazným benefitem filmu „V síti“ jsou dvě verze, z nichž první je určena dospělému publiku a je zpracována syrově a tvrdě tak, jak skutečně komunikace dětí s online uživateli probíhala. Dětská edukativní verze je pak zpracována podstatně více pedagogicky/didakticky, jejím cílem není dítě primárně šokovat, ale přiblížit mu prostřednictvím hlavních hereckých postav rizika, na která může narazit. Tato verze by měla být promítána v prostředí škol a být doplněna o debatu s dětmi.

Jak zmínil Kamil Kopecký pro projekt E-Bezpečí *„Nový film Víta Klusáka a Barbory Chalupové „V síti“ se jednoznačně zařadí mezi nejlepší preventivní aktivity, které v posledních letech v této oblasti vznikly, a významným způsobem zvýší povědomí o této problematice u dětí, rodičů i pedagogů.“*

Smekám tvůrcům a držím palce, ať se filmu daří a šíří osvětu do celého světa. Premiéra filmu proběhne **27. 2. 2020**, proto vyrazme do kina a podpořme výbornou práci autorů.

Zdroje

KOPECKÝ, Kamil. Komentář: Film V síti je jiný než předchozí snímky orientované na oblast rizikové komunikace v online prostředí. *E-Bezpečí* [online]. 2019 [cit. 2019-12-05]. Dostupné z: <http://www.e-bezpeci.cz/index.php/rizikove-jevy-spojene-s-online-komunikaci/kybergrooming/1696-komentar-film-v-siti-je-jiny-nez-predchozi-snimky-orientovane-na-oblast-rizikove-komunikace-v-online-prostredi>.

V síti. *Československá filmová databáze* [online]. 2010-2019 [cit. 2019-12-05]. Dostupné z: <https://www.csfd.cz/film/720753-v-siti/prehled/>.

Webové studio Animato. *Facebook* [online].
5. 12. 2019 [cit. 2019-12-05]. Dostupné z:
https://www.facebook.com/animato.cz/?tn-str=k*F.

Zahraniční delegace z Viborgu

Eva Ptáčková

Dne 22. října 2019 se 4 studentky ze třetího ročníku oboru Sociální patologie a prevence PdF UHK opět setkaly se svými dánskými učitelkami Sessel a Anjou, se kterými strávily 5 měsíců zahraničního studijního pobytu v Dánsku. Uvítání bylo velmi srdečné. Po prostudování programu, který oficiálně trval do 24. října, se Anja se Sessel odebraly se studentkami Evou Ptáčkovou a Kristýnou Novotnou a Mgr. Nelou Lebedovou do Nízkoprahového zařízení pro děti a mládež Modrý pomeranč. Zde vyslechly připravenou prezentaci a měly možnost prohlédnout si prostory této organizace. Tato akce se dánským učitelkám velice líbila a s organizací byly velmi spokojeny. V tento den je čekala též návštěva výuky předmětu Sociální a kulturní antropologie, který absolvují studenti druhého ročníku s dr. Kasalem. Při této příležitosti vystoupil jeden ze studentů se svou prezentací v anglickém jazyce, což Dánky velmi ocenily a byly mile překvapeny. Zbytek výuky proběhl v českém jazyce. Z oficiálního programu Sessel a Anju nakonec čekala přednáška a prezentace o VIA Viborg + module Social Entrepreneurship pro první ročník. Tato část byla obohacena zábavnými fyzickými aktivitami, které jsou pro výuku v Dánsku poměrně běžné. Slouží k prokrvení mozku a lepší koncentraci při výuce.

Druhý den absolvovaly seminář předmětu Vězeňství a penitenciární péče, který vyučuje Mgr. Knytl u studentů třetího ročníku.

Hlavním bodem byla, jako předešlý den, lekce VIA Viborg + module Social Entrepreneurship a Social Innovation pro 2. ročník. Zde měli studenti možnost poznat běžnou výuku pro Erasmus studenty, která ve Viborgu probíhá. Social Innovation je velmi zajímavý koncept výuky, při kterém se snaží učitelé co nejvíce motivovat studenty k inovativnímu myšlení a tvoření nových projektů. Studenti se hojně zapojovali a byli velmi kreativní.

Čtvrtek 24. října byl posledním dnem z programu Erasmus+ mobility, který byl věnován návštěvě organizace Laxus, z.ú., a několika přednáškám na půdě univerzity, například i pro studentky oboru Učitelství pro 1. stupeň ZŠ.

Návštěva zahraničních učitelek Anji a Sessel byla přínosná nejen pro studenty, kteří přemýšlejí nad vycestováním do severských zemí, ale též pro učitelky samotné.

Zdroje fotografií: Fotogalerie Nely Lebedové a Martina Knytla.

Co se chystá

Mgr. Martin Knytl

I když je teprve prosinec, advent je v plném proudu, my vyučující nezahálíme a již nyní pro studentky a studenty KSPSoc, a všechny další zájemce, připravujeme program na první třetinu roku 2020. Jistě každý v nabídce najde to své. O co se tedy jedná?

Den otevřených dveří na KSPSoc

„Od Ferdy Mravence ke Kantovi“ aneb Dny otevřených dveří na Katedře sociální patologie a sociologie představí možnosti studia v bakalářských studijních oborech *Sociální patologie a prevence a Sociální komunikace v neziskovém sektoru.*

Katedra sociální patologie a sociologie
PdF UHK

Dny otevřených dveří na KSPSoc

Veřejná · 2 výskyty · 5 lidí · Katedra sociální patologie a sociologie

Zdroj: Facebook KSPSoc rovněž v sobotu 11. ledna 2020 od 9:00 do 12:00. Všechny další informace je možné nalézt v události, jež je dostupná na facebookové stránce *Katedry sociální patologie a sociologie.*

Osudové lásky slavných osobností z naší kulturní a jiné historie

Pedagogické dny, jež se budou konat v březnu 2020, na KSPSoc odstartuje přednáška, na kterou znovu přijal pozvání Stanislav Motl. Znamý český publicista tentokrát nezamíří do historie násilných trestných činů a jiných historicky dechberoucích případů, ale do láskyplných zákoutí životních příběhů slavných osobností, které pocházejí nejen z naší historie.

BŘEZ. 23. Osudové lásky slavných osobností z naší kulturní a jiné historie
Veřejná · Pořádá Katedra sociální patologie a sociologie

✓ Zúčastním se ▾

➦ Sdílet ▾ ...

🕒 Pondělí 23. března 2020 v 9:30 až 11:00

📍 Univerzita Hradec Králové

[Zobrazit mapu](#)

Zdroj: Facebook KSPSoc

Rande s předsudkem 5: Tentokrát o multikulturalitě

BŘEZ. 24. Rande s předsudkem 5: Tentokrát o multikulturalitě
Veřejná · Pořádá Katedra sociální patologie a sociologie

✓ Zúčastním se ▾

➦ Sdílet ▾ ...

🕒 Úterý 24. března 2020 v 8:30 až 12:45

📍 Univerzita Hradec Králové
Hradecká 1227, 500 11 Hradec Králové

[Zobrazit mapu](#)

Zdroj: Facebook KSPSoc

V pořadí pátý ročník interaktivního workshopu Rande s předsudkem se hlásí na scénu. Akce inspirovaná projektem Živá knihovna od Amnesty International představí osoby, které nemusí být většinovou společností zcela přijímáni, i když je jejich chování pozitivní. A téma? Tentokrát o multikulturalitě. Pro více informací sledujte facebook KSPSoc.

Problematika plagiátorství v akademickém prostředí

BŘEZ.
24. Problematika plagiátorství v akademickém prostředí
Veřejná · Pořádá Katedra sociální patologie a sociologie

✓ Zúčastním se ▾

🔗 Sdílet ▾ ...

🕒 Úterý 24. března 2020 v 13:00 až 14:30

📍 Univerzita Hradec Králové
Hradecká 1227, 500 11 Hradec Králové

[Zobrazit mapu](#)

Zdroj: Facebook KSPSoc
Aneb KSPSoc přivítá na půdě Pedagogické fakulty UHK brněnského akademika doc. Josefa Smolíka, který všechny zúčastněné seznámí s problematikou psaní odborných textů a možným plagiátorstvím.

Vlastní text, citace či parafráze, to jsou věci dosti nám známé. Ať se jedná o knihu, časopis či elektronický zdroj, nikdy nesmíme zapomínat na citační nástroj. Docent Smolík přiblíží, jaké plagiátorství je v akademické obci nejpopulárnější.

Aneb KSPSoc přivítá na půdě Pedagogické fakulty UHK brněnského akademika doc. Josefa Smolíka, který všechny

Zapomenuté kouzlo úsměvů

Venku byla zima, začátek prosince, a uvnitř jednoho malého domu ležela v posteli holčička. Mohlo jí být tak devět, deset let. Již několik dní se doma léčila s angínou, a protože se jí vždycky dopoledne udělalo líp, sáhla po pohádkách Hanse Christiana Andersena.

Jeden z těchto dní si poprvé přečetla Malou mořskou vílu. S předpokladem dobrého konce jí Andersen lehce sebral „vítr z plachet“. V jejím oblíbeném knižním vydání končí tato pohádka proměnou víly v bludičku, která sbírá dětské úsměvy, aby se mohla stát znovu vílou. Holčička v sobě měla zmatek: na jednu stranu nevěřila, že „je to doopravdy“, na druhou stranu tomu moc věřit chtěla... A tak se rozhlédla, jestli ji nikdo nevidí, podívala se z okna a rychle se usmála „do prázdna“. Opravdu doufala, že to bude právě její úsměv, který vílu zachrání.

S odstupem asi deseti let takhle – nyní už dospělá – dívka během sbírání informací k seminární práci narazila na jiný příběh. Příběh, který je pohádce velmi vzdálený, avšak nese podobné poselství. Ač velmi krutým způsobem...

Před několika roky si třicetiletý muž vzal život skokem z Golden Gate Bridge (což už udělalo tisíc pět set osob od doby, kdy byl most vystavěn). Po jeho smrti však jeho psychiatr s lékařem legálně vstoupili do jeho bytu, kde našli deník patřící dotyčnému sebevrahovi. Poslední slova, která si tam před svou smrtí zapsal, byla: „Půjdu pěšky k mostu. Jestliže se na mě během této cesty někdo usměje, neskočím“ (Individualismus, 2019, online).

V rámci předmětu „Sociální patologie“ jsme s kolegyní zpracovávaly výzkum týkající se tématu sebevražednosti. Poslední otázku jsme nechaly otevřenou, respondenti nám tam mohli cokoliv napsat – sdělit své připomínky, poznatky, svěřit se... Poctivě jsme všechny zprávy četly a jeden vzkaz z té „stovky“ odpovědí nám utkvěl v paměti.

„Za sebevraždu nese vždy vinu okolí – to lidé, kteří nepomohli, neviděli nebo nechtěli vidět... společnost nese kolektivní vinu za sebevraždy jako takové, a za mě přímou vinu přátelé a rodina oběti, kteří ignorovali veškeré možné příznaky, kteří neporozuměli, nepomohli...”

Přiznávám, že zpočátku jsem k tomuto vzkazu zaujala razantně odmítavý postoj. Proč bychom měli jako společnost nést vinu za svobodné rozhodnutí jedince?

Pak jsem se ale oprostila od svého neoblomného postoje a zkusila se na tento názor podívat z jiného úhlu pohledu.

Stále nesouhlasím s tím, že má okolí plnou zodpovědnost za sebevraždu jedince. Tahle volba náleží jen a pouze člověku, který takové rozhodnutí učiní. Společnost ale může nést spoluvinu za pocity, které se v dotyčném odehrávaly, za to, že nebyl (vy)slyšen, že se cítil osamocen,...

Jsem toho názoru, že se skrze lhostejnost, letargii, individualismus a nedostatek laskavosti, kterými je společnost prostoupena, stáváme často málo citlivými k potřebám a pocitům druhých.

Mějme však na paměti, že Plautův výrok „Homo Homini Lupus“, který máme tendenci v poslední době tak často aplikovat, pokračuje méně citovaným „Homo Homini Deus“. Člověk člověku bohem. Přičemž není za potřebí

velkých gest. Dle mého názoru jsou to maličkosti, kterými si můžeme dělat vzájemně radost, známým i „neznámým“. Maličkosti, které nás stojí tak málo... třeba zapojení (přibližně) patnácti mimických svalů potřebných k posunutí koutků úst směrem vzhůru.

Kdy nastal ten zlom, že jsme se přestali usmívat? Kdy jsme přestali věřit, že může úsměv „dělat zázraky“?

Nepatřím mezi idealisticky smýšlející lidi. Jsem realista (s větším či menším nádechem cynismu v kontextu s panující situací, který jsem si vytvořila jako obranný mechanismus), ale pokud skutečně věřím v něco nehmatatelného, je to síla laskavosti.

A někde v hloubi duše věřím, stejně jako ta devítiletá holčička, že může úsměv proměnit „bludičku ve vílu“. Protože odraz duše se nám zrcadlí ve tváři. A odraz tváře (ať už naší, či našeho okolí) se nám může zrcadlit v duši.

Nebojme se probudit v sobě to bezelstné, bezprostřední dítě, kterým jsme bývali. Protože když se to pak stane nám, když nám někdo (v příhodnou chvíli) věnuje letmý milý úsměv, jen tak... sami možná nebudete věřit, jak moc to vlije krve do žil.

Usmívejme se, smějme se, buďme laskaví.

Ne snad proto, že budou Vánoce – lidská vzájemnost by se k ročnímu období vázat neměla – ale protože TOHLE tvoří základní podstatu lidskosti a vztahu člověka k člověku.

To je naše výsada. To je náš závazek.

Použité zdroje:

FRIGERIO, Benedetta. Individualismus. Lumen de Lumine [online]. [cit. 2019-11-28]. Dostupné z: <https://www.lumendelumine.cz/index.php?page=prameny-smrti#header>

PF 2020

**STOUPEJTE ÚSPĚŠNĚ
S NÁMI PO VŠECH ŽEBŘÍČCÍCH I V ROCE 2020**

Katedra sociální patologie a sociologie PdF UHK

Kontakty

Společná emailová adresa: eventusprocollegis@gmail.com

Redakční rada (v abecedním pořadí)

doc. PhDr. Václav Bělík, Ph.D.	vaclav.belik@uhk.cz
PhDr. Josef Kasal, MBA, Ph.D.	josef.kasal@uhk.cz
Mgr. Martin Knytl	martin.knytl@uhk.cz
Bc. Helena Malířová	helena.malirova@uhk.cz
PhDr. Stanislav Pelcák, Ph.D.	stanislav.pelcak@uhk.cz

Nikolas Hreňo	nikolas.hreno@uhk.cz
Barbora Kořínková	barbora.korinkova@uhk.cz
Eliška Kvasničková	eliska.kvasnickova@uhk.cz
Adéla Nováková	adela.novakova@uhk.cz
Pavla Polášková	pavla.polaskova@uhk.cz
Eva Ptáčková	eva.ptackova@uhk.cz
Barbora Stráníková	barbora.stranikova@uhk.cz
Kristýna Šrámková	kristyna.sramkova@uhk.cz

Šéfredaktorka:

Eliška Kvasničková

Typografická úprava:

Mgr. Martin Knytl

